

D

Ad maiora natus sum

Jēzaus Draugija

AD MAJORA...

Jėzaus Draugijos įkūrėjas šv. Ignacas Lojola ypatingą dėmesį skyrė švietėjiškam darbui. Kartu su kitais jėzuitais jis steigė mokslo įstaigas ir siekė, kad mokslas taptų prieinamas neturtingiems žmonėms.

Ad majorem Dei gloriam – didesnei Dievo garbei

Šis posakis – iš šv. Ignaco Lojolos raštų. Pvz., jo *Dvasinių pratybų* knygoje rašoma: „Neturi nieko kito norėti ir ieškoti, kaip tik <...> didesnės Dievo, mūsų Viešpaties, šlovės ir garbės“ [189]. Ignacas tikėjo, kad Dievas labiausiai garbinamas tada, kai žmogus visiškai atsiskleidžia visomis savo dovanomis bei galiomis.

Ad majora natus sum – gimęs kilnesniems tikslams

Tai šv. Stanislovo Kostkos (1550 –1568) posakis. Stanislovas gimė Lenkijoje, studijavo Vienos jėzuitų kolegijoje. Būdamas septyniolikos įstojo į Jėzaus Draugiją. Mirė nuo ligos, sulaukęs vos 18 metų. Šv. Stanislovas pasirinktas Kauno jėzuitų gimnazijos globėju.

Magis – daugiau, labiau

Šv. Ignacas dažnai vartodavo žodį *magis* – daugiau, labiau. Labiau būk savimi, daugiau nuveiksi. Daugiau išmok, geriau patarnausi kitiems...

PAŽINTI IR SUPRASTI

◆ Prisimink savo įdomiausią pamoką ir užpildyk žemiau pateiktą lentelę.

Įdomiausia tavo pamoka	Kuo ši pamoka skyrėsi nuo kitų pamokų?	Ką naujo sužinojai?	Kaip įgytas žinias pritaikei gyvenime?

◆ Ko, tavo nuomone, reikia, kad pamoka būtų įdomi?

.....

.....

.....

.....

.....

„Sielą pasotina ir patenkina ne žinių gausa, o vidinis dalykų pajutimas ir skonėjimasis.“

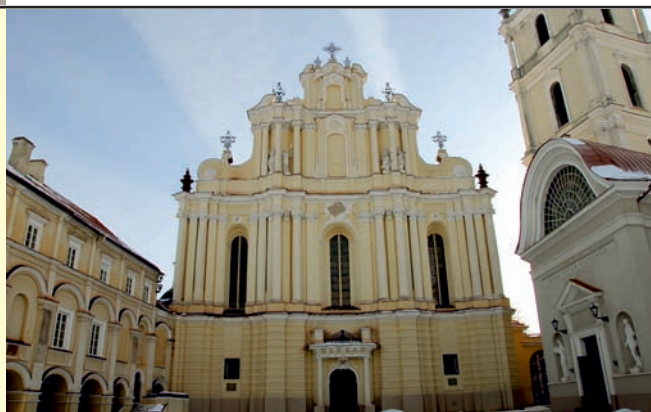
Ignacas Lojola, Dvasinės pratybos

1551 m. jėzuitai įkuria Romos kolegiją, vėliau tapusią Grigaliaus universitetu. Romos kolegija buvo geriausiai organizuota mokslo žmonių bendruomenė Vakarų pasaulyje. Jėzuitams priklausančiame universitete ir šiandien studijuoja žmonės iš įvairių pasaulio šalių.

Vilniaus jėzuitų gimnazija savo pradžią sieja su Vilniaus jėzuitų kolegija, įsteigta 1570 m. Jėzuitų archyve Romoje išliko kolegijos atidarymo iškilmų programa, kurioje sakoma: „Kuo religingesnius, išmintingesnius ir kuo labiau išsilavinusius patarėjus bei piliečius turės valstybė, tuo geriau ir sėkmingiau galės būti tvarkoma.“

1579 m. Vilniaus jėzuitų kolegija tapo universitetine aukštąja mokykla – akademija. Europoje išgarsėjo jos profesoriai bei auklėtiniai jėzuitai: poetas M. K. Sarbievijus, retorikos meistras Ž. Liauksminas, pirmosios Lietuvos istorijos autorius A. Vijūkas-Kojelavičius, lietuvių raštijos kūrėjas K. Sirvydas ir kt.

1608 m. jėzuitų skaičiui Lietuvoje pasiekus 200, vienuolijos vadovybė įsteigė atskirą Draugijos teritorinį vienetą – savarankišką Lietuvos jėzuitų provinciją.

2008 m. Lietuvos jėzuitai minėjo provincijos 400 metų jubiliejų.

◆ Išvardink tris svarbiausias priežastis, skatinančias tave mokytis. Aptark jas grupelėje. Išrinkite tris priežastis, svarbiausias visiems grupelės nariams.

.....

.....

.....

JĖZAUS DRAUGIJOS UŽUOMAZGA

Jėzaus Draugija – tai šv. Ignaco ir jo bendražygių įkurta vienuolija. Draugijos pradžia siejama su Ignaco ir jo draugų studijų metais Paryžiaus universitete.

Noras studijuoti

Jau būdamas trisdešimtmetis, Ignacas kartu su jaunuoliais sėdo į mokyklos suolą Barselonoje mokytis lotynų kalbos. Mokslą tęsė Alkaloje. Troško rimtų universitetinių studijų, domėjosi Bažnyčios teise ir teologija...

Tapęs Salamankos universiteto studentu klausė profesorių paskaitų, o naktimis, pasišviesdamas žibaline lempa, mokydavosi, kol pavargdavo... Užsispyrimo Ignacui netrūko, jis keliavo toliau – į Paryžių, kad įgijęs puikų universitetinį išsilavinimą tinkamai pasirengtų ir, atėjus metui, galėtų suprantamai skelbti žmonėms Kristaus Evangeliją.

Paryžiaus universitetas

Į Paryžių Ignacas atvyko 1528 m., sulaukęs 37-erių. Dar ir dabar *Valette* gatvėje tebestovi Šv. Barboros kolegija, į kurią Ignacas kadaise buvo priimtas kaip „dalininkas“. Tai reiškė, kad viename kambaryje gyveno keliese ir nuomą mokėjo bendrai. Ignaco kambario draugai buvo jo mokytojas Juanas Pena ir du studentai, vėliau tapę jo bendraminčiais: Petras Faberis ir Pranciškus Ksaveras.

Baigęs trejų metų filosofijos studijas, Ignacas pradėjo studijuoti teologiją. Jis klausė teologijos paskaitų Šv. Jokūbo dominikonų ir netoliese esančiame pranciškonų vienuolyne. Į paskaitas reikėdavo atsinešti Šventąjį Raštą ir komentarus – Petro Lombardo *Sentencijų* knygą. Kartu studijavęs Diegas Lainezas šitaip apibūdina studentą Ignacą: „Nors studijuodamas jis turėjo įveikti galbūt daugiau sunkumų nei kiti, vis dėlto buvo labai uolus ar net uolesnis už savo mokslo draugus. Jo pažanga moksle, išryškėjusi pokalbiuose su studentais, buvo tikrai sėkminga. Tai parodė viešas egzaminas.“

Bičiuliai Viešpatyje

Paryžiuje atsirado bendraminčių, kurie vėliau kartu su Ignacu įkurs Jėzaus Draugiją. Pasiryžti tapti Ignaco bendražygiu padėjo rekolekcijos – Ignaco *Dvasinės pratybos*. Jas atliko visi Ignaco bičiuliai, vėliau tapę Jėzaus Draugijos nariais. Pirmuosius įžadus bendraminčiai davė Montmarte 1534 m. rugpjūčio 15 d. Jie pasižadėjo gyventi neturtingai, skaisčiai ir keliauti į Jeruzalę. Jeigu nepasisektų nuvykti į Jeruzalę, keliautų į Romą ir paklustų popiežiaus nurodymams.

Jėzuitų mokykla *Nuestra Señora del Recuerdo* Madride, Ispanijoje. Čia mokosi daugiau nei 2000 mokinių. Nuotraukoje – mokyklos šventės „Darbas ir džiaugsmas“ akimirka.

Ignaco Dvasinės pratybos

Ignaco bendražygis Petras Faberis rekolekcijoms – *Dvasinėms pratyboms* – atlikti paskyrė visą mėnesį. Petras pasirinko namus San Žako priemiestyje, kur jį lankydavo pratyboms vadovavęs Ignacas. Tomis dienomis buvo taip šalta, kad per užšalusią Seną žmonės ne tik ėjo, bet ir važiavo.

Tačiau Petras miegojo ant pliauskų, užuot pasišildęs jomis kambarį. Prie atgailos dar pridūrė ir pasninką: šešias dienas nieko nevalgė. Apie tai sužinojęs Ignacas liepė nutraukti tokią griežtą atgailą, pasikūrenti kambarį ir pavalgyti. Atlikęs Dvasines pratybas, Petras Faberis apsisprendė tapti kunigu ir visomis jėgomis tarnauti Dievui ir žmonėms.

Simonas Rodrigesas ir Pranciškus Ksaveras taip pat nutarė prisidėti prie Ignaco. Pranciškui buvo sunkiausia: jis svajojo apie pasaulietinės karjeros spindesį. Įgijęs filosofijos magistro laipsnį tapo Paryžiaus universiteto profesoriumi. Pranciškus ilgai ir atkakliai priešinosi savo bičiulio Ignaco sumanymui, bet jo sieloje pamažu vyko pasikeitimas. Galiausiai nusprendė prisidėti prie Ignaco ir jo draugų būrelio.

Bendraminčių būrys vis didėjo. Po Petro Faberio pratybas atliko Diegas Lainezas ir Alfonsas Salmeronas. Į Paryžių tęsti studijų abu jie atvyko iš Alkalos universiteto. Galbūt juos paskatino noras susipažinti su Ignacu, apie kurį tiek daug gero buvo girdėję Alkaloje.

Prie grupės prisidėjo ir Nikolas Alfonsas, vadinamas *Bobadilla* – pagal tai, iš kur buvo kilęs. Atlikęs pratybas, jis nusprendė viską palikti dėl Kristaus ir tapti Ignaco bendražygiu. Dabar „bičiulių Viešpatyje“ būrelį jau sudarė septyni vyrai, kurie, anot D. Lainezo, „malda pasiryžo tarnauti mūsų Viešpačiui ir visko atsisakyti pasaulyje“. Savo pasiryžimą bičiuliai stiprino malda, išpažintimi ir Komunija. Studijuodami teologiją, dalydamiesi patirtimi galėjo geriau suvokti, ko Dievas iš jų nori.

Žr. Candido de Dalmases, *Tėvas Ignacas*

APMĄSTYK

- 1. Kas vienijo pirmuosius Ignaco draugus?
- 2. Kaip apibūdintum savo draugų būrelį: kas jus palaiko, vienija, skatina būti ir veikti kartu?

.....

.....

.....

.....

.....

.....

KAS BUVO ŠV. STANISLOVAS KOSTKA?

Stanislovas Kostka – tvirtai tikintis jaunuolis

Stanislovas Kostka gimė 1550 m. Rostkuvų šeimos dvare, Lenkijoje. Stanislovas augo kilmingoje, įtakingoje šeimoje ir buvo rengiamas visuomeniniam gyvenimui. Katalikai tėvai jį auklėjo išmintingai: saugojo nuo prabangos ir netenkino jokių užgaidų.

Tėvai svajojo, kad jų sūnus būtų kilnus ir garbingas žmogus.

Kai Stanislovui suėjo 14 metų, tėvas jį kartu su broliu Pauliumi išleido į Vienoje atidarytą jėzuitų kolegiją, anuomet diduomenės labai mėgstamą mokyklą.

Abudu broliai gyveno prie kolegijos buvusiuose namuose. Stanislovas turėjo daug draugų, nes buvo nuoširdus ir visuomet pasirengęs padėti.

Kartą Stanislovas sunkiai susirgo. Jis karštai meldėsi Švč. Mergelei Marijai ir tvirtai tikėjo, kad ji padės jam išgyti. Pasveikęs nusprendė tapti jėzuitu.

Baigęs studijas, Stanislovas prasitarė tėvui apie troškimą tapti jėzuitu. Ši žinia tėvą nuliūdino. Brolis, žinodamas apie tėvo nepritarimą, atidžiai Stanislovą stebėjo.

Stanislovas nusprendė išeiti iš namų nepastebėtas, persirengęs elgeta, kad galėtų susitikti su jėzuitų vyresnioju ir pasikalbėti apie savo troškimą.

KAS BUVO ŠV. STANISLOVAS KOSTKA?

Padrąsintas dėl savo pašaukimo, Stanislovas nusprendė stoti į Jėzaus Draugiją.

Jėzuitų vyresnysis Petras Kanizijus žinojo apie šeimos nepritarimą tokiam žingsniui, tačiau pastebėjo Stanislovo troškimą eiti pasirinktu keliu.

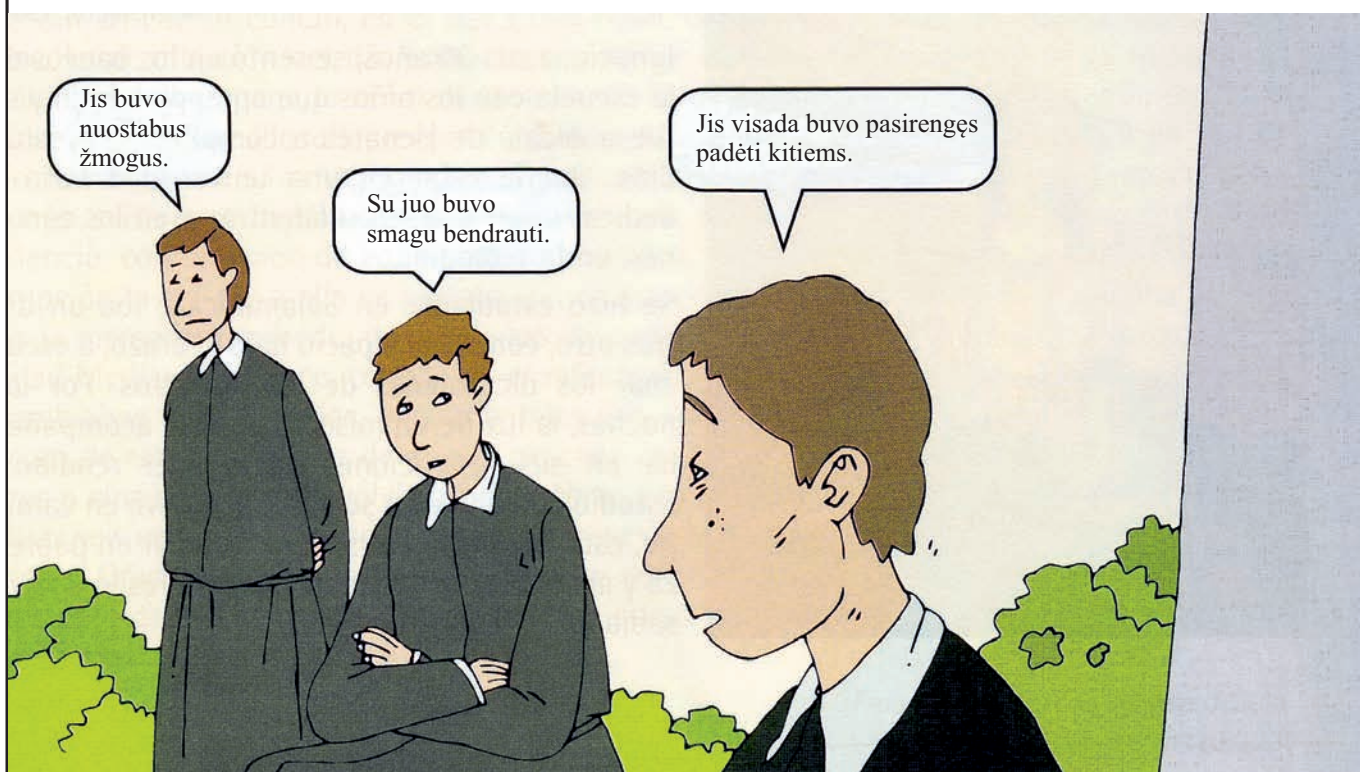
Petras Kanizijus nusprendė, kad Stanislovo pašaukimas tikras. 1567 m. spalio 25 d. Stanislovas įstojo į Jėzaus Draugijos naujokyną – pradėjo dvejų metų ugdymo programą.

Stanislovas buvo laimingas, pasirinkęs vienuolišką gyvenimą. Jis pasižymėjo tvirtu tikėjimu, darbštumu ir noru tarnauti žmonėms.

1568 m. Stanislovas sunkiai susirgo ir netrukus mirė. Greitai pasklido garsas apie šio jaunuolio šventumą. 1604 m. popiežius Klemensas VIII jį paskelbė palaimintuoju, o 1726 m. popiežius Benediktas XIII – šventuoju.

JĖZUITŲ MOKYKLOS

Kas Ignacą ir jo bičiulius skatino steigti mokyklas

Dirbti švietimo srityje, steigti mokyklas jėzuitus skatino troškimas „padėti žmonėms ir veikti didesnei Dievo garbei“. Nuo pat savo veiklos pradžios jėzuitai ugdė jaunuolius, norinčius tapti Jėzaus Draugijos nariais. Vėliau prisidėjo istorinės aplinkybės, žmonių poreikiai. 1547 m. Sicilijoje įtakingi Mesinos miesto tėvai prašė Ignaco siųsti jėzuitų, kad steigtų mokyklą ir mokytų jų sūnus. Jis sutiko, nes matė galimybę lavinti jaunus žmones, juos rengti visuomeniniam darbui.

Ignacas pradėjo gauti prašymų ne tik iš Neapolio, Venecijos, bet ir tolimiausių Europos kraštų. Supratęs, kad gali pasitarnauti Bažnyčiai, aplinkraščiu patarė Draugijai steigti kolegijas visoje Europoje. 1551 m. įkurta Romos kolegija, vėliau tapusi Grigaliaus universitetu. Užrašas ant durų skelbė: „Gramatikos, humanitarinių mokslų ir krikščioniškos doktrinos mokykla. Nemokama.“ Ignaco mirties metais Jėzaus Draugija jau turėjo apie 40 kolegijų.

1599 m. išleistas svarbus dokumentas – *Ratio studiorum* (Studijų planas), susisteminęs Ignaco švietėjišką viziją ir davęs pagrindą vieningai pedagoginei sistemai.

Jėzaus Draugija ir toliau atsideda pedagoginei veiklai. Šiandien apie 4 600 jėzuitų dirba švietimo įstaigose. 68 pasaulio šalyse veikia apie 3 400 jėzuitams priklausančių mokymo įstaigų. Iš jų – apie 200 aukštųjų mokyklų ir daugiau nei 550 pradinių bei vidurinių mokyklų. Jėzaus Draugijai priklausančiose mokymo įstaigose mokosi apie 2 470 000 mokinių ir studentų.

Jėzuitų mokyklos Europoje

JĖZUITAI ŠVIETĖJAI LIETUVOJE

Į Lietuvą jėzuitus pakvietė Vilniaus vyskupas Valerijonas Protasevičius. 1570 m. Vilniuje jėzuitai įkūrė pirmąją gimnaziją, peraugusią į akademiją, steigė kolegijas ir rūpinosi seminarijomis kituose Lietuvos miestuose, leido knygas lietuvių kalba. Konstantinas Sirvydas SJ išleido pirmąjį lietuvių-lenkų-lotynų kalbų žodyną ir laikomas lietuvių raštijos pradininku. Kaune jėzuitų mokykla atidaryta 1649 m.

Stanislovas Varševickis SJ (1527–1591) – vertėjas ir teologas, pirmasis Vilniaus jėzuitų kolegijos rektorius.

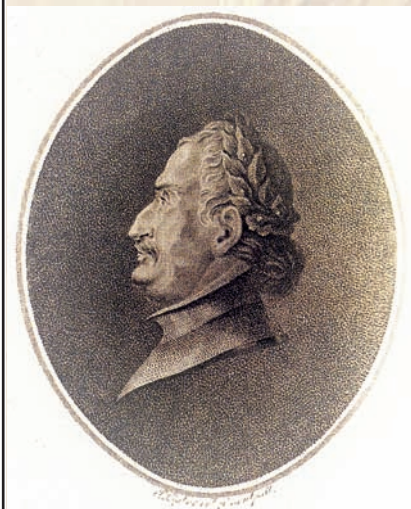
Petras Skarga SJ – pirmasis Vilniaus universiteto rektorius (1579 – 1584), katalikų teologas, garsus oratorius ir pamokslininkas.

Jis aštriai diskutavo su protestantais, inicijavo Polocko, Rygos ir Tartu jėzuitų kolegijų įkūrimą.

Vienas ryškiausių XVII a. Europos teologų – Vilniaus universiteto profesorius Mikalojus Lancicijus SJ (1574 – 1653).

Jo knyga apie dvasinį gyvenimą „Dvasiniai veikalėliai“ buvo verčiama į lenkų, vokiečių, čekų, prancūzų ir anglų kalbas.

Motiejus Kazimieras Sarbievijus SJ – Vilniaus universiteto auklėtinis, žinomas oratorius, retorikos, poetikos ir filosofijos profesorius bei teologijos daktaras.

1625 m. Romoje popiežiaus Urbono VIII vainikuotas laurų vainiku, kaip kadaise garsieji italų poetai Dantė Aligjeris ir Frančeskas Petrarka.

1753 m. Vilniaus universitete Tadas Žebrauskas SJ įkūrė Astronomijos observatoriją, seniausią Rytų Europoje ir ketvirtąją pasaulyje. Žymiausias astronomas buvo Martynas Počobutas SJ (nuotr.), tyrinėjęs Mėnulio ir Saulės užtemimus, žvaigždžių gesimą, kitus astronominius reiškinius. Jo vardu vėliau pavadintas vienas Mėnulio krateris.

ANTANO KMIELIAUSKO FRESKA VILNIAUS JĖZUITŲ GIMNAZIJOJE

Reikėjo sukurti freską, primenančią jėzuitus – Vilniaus universiteto įkūrėjus. Joje bandžiau įamžinti ir Vilniaus miestą, ir prie jo klestėjimo prisidėjusius žmones. Fone pavaizdavau gražiausias Vilniaus bažnyčias, pastatytas įvairiose vietose skirtingu metu. Jas paaukštinau, kad taptų labiau simbolinės ir tarsi primintų vargonų muziką. Šios Vilnių puošiančios bažnyčios – krikščionijos paveldas.

Paveikslą priekyje kairėje – Stanislovas Varševickis, vienas iš Vilniaus kolegijos steigėjų. Dešinėje – Petras Skarga, pirmasis Vilniaus universiteto rektorius. Toliau – būrelis žymių jėzuitų mokslininkų, diskutuojančių tarpusavyje, nors kai kurie jų gyveno skirtingu laiku. Čia pavaizduoti Fridrikas Barčas, Konstantinas Sirvydas, Motiejus Kazimieras Sarbievijus, Benediktas Dobševičius, taip pat vysk. Merkelis Giedraitis, Elžbieta Oginskienė-Puzinienė, Adomas Mickevičius, Motiejus Valančius ir kiti, kurių atvaizdus galima rasti Vilniaus universitete saugomose knygose. Iš ten juos persipiešiau. Mokslui nusipelnusių žmonių būta daug, dėl to freskoje pavaizdavau begalinę minią.

Kadangi freska skirta katalikiškai mokyklai, sekdamas Evangelijos pasakojimu, centre nutapiau Jėzų – tokio amžiaus, kaip dauguma gimnazijos mokinių, – diskutuojantį su išminčiais. Mokslo simboliai – gaublys ir knyga – įkomponuoti į trikampį, kaip dieviškos išminties simbolį, atveriantį perspektyvą į Aušros Vartus, stebuklingojo Dievo Motinos paveikslą link.

Kūrinys atliktas šlapios freskos technika, reikalaujančia labai gerų kalkių ir sudėtingo techninio pasirengimo. Šia technika prieš 2000 metų Pompėjoje nutapytos freskos išliko iki mūsų dienų.

Perskaityk dailininko Antano Kmieliausko freskos aprašymą. Atitinkamu numeriu pažymėk asmenybes freskoje:

1. JĖZUS KRISTUS
2. Fridrikas Barčas SJ
3. Konstantinas Sirvydas SJ
4. Benediktas Dobševičius SJ
5. Vysk. Merkelis Giedraitis
6. Stanislovas Varševickis SJ
7. Petras Skarga SJ
8. Motiejus Kazimieras Sarbievijus SJ
9. Adomas Mickevičius
10. Vysk. Motiejus Valančius
11. Elžbieta-Oginskaitė Puzinienė

Dail. Antanas Kmieliauskas
Vilnius, 2000 m. gruodžio 14 d.

KAUNO JĖZUITŲ GIMNAZIJOJE

*Atrask simbolius ir juos pažymėk
atitinkamu numeriu:*

1. Kultūras, mokslo ir dvasinis paveldas
2. Naujos tehnoloģijas
3. Trīsdeģimt dienu – Dvasinēs pratybos
4. Šv. Ignacas Lojola
5. Romas miestas
6. *Ad maiorem Dei gloriam*
7. *Iesus hominum Salvator* – Jēzus žmonių Gelbētojas
8. Senoji jēzuitų mokykla
9. Ostija – Kristaus kūnas

*Pasinaudodamas/a vitražo simbolių
paaiškinimais, parašyk vientisą tekstą.*

[illegible]

IGNACAS IR JĖZUITAI APIE ŠVIETIMĄ

„Jėzaus Draugija siekia skleisti tikėjimą ir puoselėti teisingumą. Šios misijos šaknys glūdi įsitikinime, kad pasaulio bendruomenei reikia kompetentingų, apsišvietusių, sąžiningų ir gailestingų žmonių, pasirengusių priimti ir palaikyti visa, kas tikrai humaniška, pasiryžusių dirbti dėl tautų laisvės ir orumo, bendradarbiauti su kitais žmonėmis, atnaujinti visuomenę ir jos struktūras.“

Ignaco pedagogika: praktinis pritaikymas

Iš pokalbio su Lietuvos jėzuitų provincijolu kun. Gintaru Vitkumi SJ

Septyniolika metų buvote gimnazijos direktorius. Kuo jėzuitų gimnazija, kaip katalikiška mokykla, skiriasi nuo kitų mokyklų?

Katalikiško ugdymo tikslas buvo aiškiai suformuluotas popiežiaus Jono Pauliaus II: „Svarbiausia – perduoti Kristų, stengtis jį atskleisti kitų žmonių gyvenimuose.“ Tad katalikiškos mokyklos siela ir šerdis yra krikščioniškoji žinia, o mokyklos pagrindinis tikslas – ugdyti tvirtai įsitikinusius jaunos žmones, pasirengusius ir gebančius įnešti krikščionišką indėlį į socialinį, bendruomeninį ir politinį gyvenimą.

Vadinasi, ugdant jauną žmogų ne vien akademiniai pasiekimai svarbūs?

Visiškai sutinku su šv. Ignaco ir kitų jėzuitų įsitikinimu, kad gera mokykla neturi būti vertinama vien pagal egzaminų rezultatus, nors ir pačius išpūdingiausius, bet pagal tai, ar čia besimokantiems jaunuoliams ji sugebėjo suteikti saugumo ir tapti terpe, kurioje, atėjus metui, suveša visi tikrieji laimėjimai – akademinėje, dvasinėje, emocinėje, fizinėje srityje. Jėzuitų gimnazija rūpinasi visapusišku jauno žmogaus ugdymu...

Iš pokalbio su Vilniaus jėzuitų gimnazijos direktoriumi kun. Artūru Sederevičiumi SJ

Ar šv. Ignaco ir jo bendražygių suformuluoti mokymo, žinių perteikimo būdai aktualūs ir šiandien?

Šiandien besimokantiems ypač aktualu susivokti informacijos gausoje. Ignaciškojo ugdymo esmė nėra žinių bagažas, bet gebėjimas įgytas žinias panaudoti praktiškai. Todėl manau, kad šv. Ignaco ir jo bendražygių išvalgos yra aktualios ir šiandien...

Kodėl po jūsų pavardės rašoma „SJ“?

SJ – lotyniškų žodžių *Societatis Iesu* – Jėzaus Draugija – pirmosios raidės. Jas po savo pavardės rašo kiekvienas jėzuitas. Jėzuitas ne kunigas prieš savo pavardę rašo „Br“; tai reiškia „brolis“ – taip vadinami jėzuitai, nepriimančys kunigystės šventimų.

JAUNIEJI JĖZUITAI

Mes gyvename nedidelėse jėzuitų bendruomenėse, kuriose galime nuveikti daugiau nei pavieniui. Čia švenčiame Eucharistiją, meldžiamės, siekiame to paties idealo, vadovaudamiesi bendra dvasine tradicija. Šv. Ignacas mus dažnai vadino „bičiuliais Viešpatyje“.

Kai prieš ketverius metus klūpėdamas Šiaulių šv. Ignaco bažnyčioje perskaičiau vienuolinių įžadų formulę, nemaniau, kad ateinančius metus praleisiu studijuodamas filosofiją. Mokydamasis Kauno jėzuitų gimnazijoje buvau susipažinęs su įvadu į filosofiją, tačiau turiu prisipažinti, kad tuomet šiuo mokslu nesizavėjau...

Studijuodamas filosofiją Dubline atradau savo „pašaukimą pasauliui“. Kiekvienas tapęs Jėzaus Draugijos nariu kviečiamas kuo geriau pažinti savo dovanas ir jas lavinti. Intelektinė veikla (ypač filosofijos studijos) uždegė mano protą, pakerėjo vaizduotę ir suteikė daug paguodos akimirkų meldžiantis. Ši mano kelionė dar tik prasidėjo ir nežinia, kur Viešpats ves po filosofijos studijų...

Nuo pat pradžių, kai tik įkūrė Draugiją, šv. Ignacas pabrėžė studijų svarbą ir skatino jėzuitus kuo geriau pasirengti savo misijai – tarnauti žmonėms. Aš irgi siekiu žinių bei ugdu savo tikėjimą, kad galėčiau tinkamai pasirengti kunigo tarnystei. Gerai žinomas šv. Ignaco raginimas „Dievą sutikti visur“ tinka ir šiuo atveju. Studijuodamas filosofiją taip pat stengiuosi ieškoti Dievo ir jį garbinti.

Gvidas Vainorius SJ
Laiškai bičiuliams, 2006 ruduo

AR ŽINAI, KAD?..

Vilniaus jėzuitų gimnazija savo pradžią sieja su Vilniaus jėzuitų kolegija, įsteigta 15 __ m. Pirmasis kolegijos rektorius buvo S. _____ SJ.

Vilniaus jėzuitų gimnazija atkurta 19 __ m.

Vilniaus ir Kauno jėzuitų gimnazijos siekia ugdyti žmones:

- a. k _____ n _____ gus
- b. s _____ n _____
- c. g _____ s _____

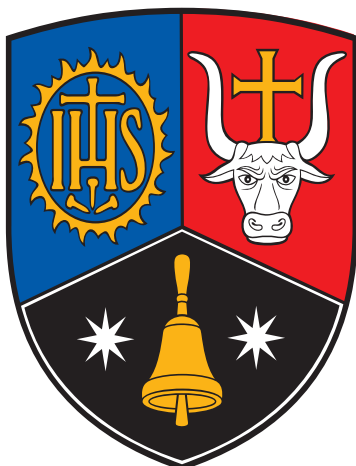

Kauno jėzuitų gimnazija įkurta 16 __ m.
Ji atkurta 1924 m. ir 19 __ m. Šioje gimnazijoje dirbo ir poetas A. _____. Gimnazijos globėju pasirinktas šv. S. _____ SJ.

GINNAZIJŲ HERBAI

AD MAJORA NATUS SUM

Nuvesk liniją iki atitinkamo simbolio:

1. Jėzaus Draugija
2. Kauno miestas
3. Vilniaus miestas
4. Mokykla
5. Šv. Kazimieras
6. Šv. Stanislavo Kostkos posakis
7. Šv. Ignaco Lojolos posakis
8. Mokslo spalva
9. Mokiniai

AD MAJOREM DEI GLORIAM

VISAPUSIŠKAS UGDYMAS

Kad būtume visapusiškai brandūs, privalome ugdyti ne tik protą, bet ir valią, emocijas, vaizduotę, gebėjimą bendrauti ir bendradarbiauti. Išvardink, kokia veikla gimnazijoje ugdo minėtus dalykus:

1) protą, loginį mąstymą, dėmesingumą

.....
.....
.....
.....
.....
.....

AKADEMINĖ

MENINĖ

FIZINĖ

2) bendravimą, bendradarbiavimą, atjautą

.....
.....
.....
.....
.....

3) emocijas, vaizduotę, intuíciją, motyvą

.....
.....
.....
.....
.....

RELIGINĖ

SOCIALINĖ

4) valią, fizinę sveikatą

.....
.....
.....
.....
.....

a. Kokią veiklą vertini labiausiai? Kodėl?

b. Kokia veikla, tavo nuomone, mokykla, kurioje mokaisi, išsiskiria iš kitų?

